

Etický kodex lékařů

1. Úkolem lékaře je pečovat o zdraví a život, mírnit utrpení, a to bez ohledu na národnost, rasu, barvu pleti, náboženské vyznání, politickou příslušnost, sociální postavení, sexuální orientaci, věk a pověst pacienta a osobní pocity lékaře.
2. Lékař má znát zákony a závazné předpisy platné pro výkon povolání a dodržovat je.
3. Lékař je povinen být za všech okolností ve svých profesionálních rozhodnutích nezávislý a odpovědný.
4. Lékař uznává právo každého člověka na svobodnou volbu lékaře.
5. Lékař provádí ty preventivní, diagnostické a léčebné úkony odpovídající současnému stavu lékařské vědy a jež jsou prakticky dostupné, a které považuje pro nemocného za nejvýhodnější.
6. Lékař je povinen v případech ohrožení života a bezprostředního vážného ohrožení zdraví neodkladně poskytnout lékařskou pomoc.
7. Lékař nemůže být donucen k takovému výkonu, který odporuje jeho svědomí.
8. Lékař nesmí předepisovat léky, na něž vzniká závislost nebo které vykazují účinky dopingového typu, k jiným než léčebným účelům.
9. Lékař u nevléčitelných nemocných a umírajících lidí účinně tiší bolest, šetří lidskou důstojnost a mírní utrpení.
10. Lékař nesmí zneužít odběr tkání a orgánů ke komerčním účelům.
11. Lékař je povinen důsledně zachovávat lékařské tajemství, pokud pacient písemně neurčí jinak.
12. Lékař je povinen se odborně vzdělávat.
13. Lékař je povinen při výkonu povolání vést řádnou a úplnou dokumentaci písemnou nebo jinou formou.
14. Lékař nesmí sám nebo po dohodě s jinými ordinovat neúčelné diagnostické, léčebné a jiné úkony ze zjištěných motivů.
15. Lékař se k nemocnému chová korektně, s pochopením a trpělivostí.
16. Lékař je povinen nemocného nebo jeho zákonné zástupce odpovědně a srozumitelným způsobem informovat o charakteru onemocnění, zamýšlených diagnostických a léčebných postupech včetně rizik, o uvažované prognóze a o dalších důležitých okolnostech, které mohou během léčby nastat.
17. Lékař nesmí zneužít ve vztahu k nemocnému jeho důvěru.
18. Základem vztahů mezi lékaři je vzájemně čestné, slušné a společensky korektní chování spolu s kritickou náročností, respektováním kompetence, přiznáním práva na odlišný názor.
19. Lékař je povinen požádat dalšího nebo další lékaře o konzilium vždy, když si to vyžádají okolnosti a nemocný souhlasí.
20. Lékař musí svou praxi vykonávat zásadně osobně. Zastupován může být dočasně, a to lékařem, kterého pověřil ředitel RÚ nebo vedoucí lékař příslušného oddělení.

Etický kodex pracovníků nelékařských oborů (výňatek):

1. Tento kodex se týká zdravotních sester, laborantů, sanitářů, nižšího zdravotnického personálu, ostatních nelékařských profesí jako například RTG asistentů a ostatních zaměstnanců oddělení zobrazovacích metod, ergoterapeutů, fyzioterapeutů a ostatních pracovníků oddělení léčebné rehabilitace.
2. Zdravotnický pracovník nelékařských oborů (dále jen zdravotnický pracovník, ZP) při své práci zachovává úctu k životu, respektuje lidská práva a důstojnost každého jednotlivce bez ohledu na věk, pohlaví, rasu, národnost, víru, politické přesvědčení a sociální postavení.
3. Zdravotnický pracovník poskytuje zdravotní péči jednotlivcům, rodinám, skupinám a spolupracuje s odborníky jiných oborů, při poskytování péče vždy nadřazuje zájmy těch, kterým ji poskytuje, nad zájmy své vlastní.
4. Zdravotnický pracovník je povinen chránit informace o těch, kterým poskytuje své služby, informace považuje za důvěrné a je si vědom povinnosti zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se dozvěděl v souvislosti s výkonem svého povolání.
5. Zdravotnický pracovník nesmí podřizovat poskytování péče komerčním zájmům subjektů působících v oblasti zdravotnictví.
6. ZP při poskytování péče respektuje životní hodnoty občanů, jejich životní zvyky, duchovní potřeby a náboženské přesvědčení a snaží se vytvářet podmínky zohledňující individuální potřeby jednotlivců.
7. ZP při poskytování péče dbá v maximální možné míře o zajištění intimity příjemce péče.
8. ZP nesmí zneužít ve vztahu k nemocnému jeho důvěru a závislost jakýmkoli způsobem.
9. ZP vystupuje, podle aktuální situace, jako ochránce pacienta, zejména pokud je péče o něho ohrožena nevhodným chováním nebo jednáním jiného zdravotníka nebo jiné osoby.